

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai lieta tiktu izskatīta tajā kā pirmajā instancē vai, ja nē, pilnībā apmierināt pirmajā instancē iesniegtos prasījumus;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības atbalstam prasītājs norāda trīs iebildumus par 2014. gada 27. februārī pasludināto Vispārējās tiesas rīkojumu.

Ar savu pirmo pamatu prasītājs vispirms uzskata, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi LESD 263. pantu, Civildienesta noteikumu ⁽¹⁾ 90. un 91. pantu, kā arī Eiropas Kopienu ierēdņu kopīgās veselības apdrošināšanas shēmas regulējuma 2. un 35. pantu. Pirmkārt, prasītājs uzskata, ka apstrīdētajā rīkojumā ir kļūda tiesību piemērošanā, jo Vispārējā tiesa esot nospriedusi, ka bijušo Tiesas locekļu prasības par viņiem nelabvēlīgiem aktiem saistībā ar Kopīgo veselības apdrošināšanas shēmu izrietot vienīgi no LESD 263. panta un esot jāceļ šajā normā paredzēto divu mēnešu laikā. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkts nav piemērojams Tiesas locekļiem un bijušajiem locekļiem.

Ar savu otro pamatu prasītājs turklāt uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atsakoties piemērot judikatūru par atvainojamu maldību.

Ar savu trešo pamatu prasītājs visbeidzot uzskata, ka, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 111. pantu, ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, kā arī procesuāls pārkāpums. Prasītājs apstrīd faktu, ka Vispārējā tiesā celtā prasība tika kvalificēta kā "acīmredzami" nepieņemama, kas esot liedzis spriest par norādīto nepieņemamības pamatu. Vispārējā tiesa esot arī pārkāpusi prasītāja tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, viņa tiesības uz aizstāvību un, konkrētāk, tiesības tikt uzklausi, kā arī tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, pārkāpjot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu.

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 22. marta Regula (EK, Euratom) Nr. 723/2004, ar ko groza Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus un Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV L 124, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. maijā iesniedza *Symvoulio tis Epikrateias* (Grieķija) – *Konstantinos Maistrellis/Ypourgos Dikaioynis, Diafaneias kai Anthropon Dikaionaton*

(Lieta C-222/14)

(2014/C 235/11)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Konstantinos Maistrellis*

Atbildētājs: *Ypourgos Dikaioynis Diafaneias kai Anthropon Dikaionaton*

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 96/34/EK ⁽¹⁾ un Direktīvas 2006/54/EK ⁽²⁾ noteikumi, kas ir piemērojami šajā gadījumā, ir interpretējami tādejādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā Likuma Nr. 3528/2007 53. panta 3. punkta trešais teikums, saskaņā ar kuru, ja valsts civildienesta ierēdņa sieva nestrādā vai nav nodarbināta, viņam nav tiesību uz bērna kopšanas atvaļinājumu, ja vien viņa netiek uzskatīta par nespējīgu rūpēties par bērniem smagas slimības vai invaliditātes dēļ?

⁽¹⁾ Padomes 1996. gada 3. jūnija Direktīva 96/34/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu (OV L 145, 4. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) (OV L 204, 23. lpp.).